

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **Ľ. F.**, bývajúcej v N., proti žalovanej **M. Z.**, bývajúcej v P., v dovolacom konaní zastúpená JUDr. Ľ. K., advokátom so sídlom v T., **o ochranu osobnosti**, vedenej na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 6 C 151/2007, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 30. októbra 2008 sp. zn. 8 Co 172/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobkyne **o d m i e t a** .

Žalovanej nepriznáva právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Topoľčany rozsudkom z 27. mája 2008 č.k. 6 C 151/2007-130 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala uloženia povinnosti žalovanej zdržať sa v budúcnosti tvrdenia, že sa dopúšťa partnerskej nevery a priznania nemajetkovej ujmy v sume 200 000,-- Sk. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanej nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa nepreukázala, že žalovaná nepravdivými a osočujúcimi výrokmi výraznou mierou zasiahla do jej cti, vážnosti a dôstojnosti, a ani do jej manželstva s následkom rozvodu manželstva. V konaní nebolo preukázané ani to, že žalobkyňa stratila v dôsledku konania žalovanej zamestnanie, a že jej zhoršený duševný stav je v príčinnej súvislosti s konfliktom a ohováraniami zo strany žalovanej. Nebol teda preukázaný neoprávnený zásah do osobnosti žalobkyne konaním žalovanej ako jeden z predpokladov priznania ochrany v zmysle § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ). Žalobu považoval preto za neopodstatnene podanú. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 150 O.s.p.

Krajský súd v Nitre rozsudkom z 30. októbra 2008 sp. zn. 8 Co 172/2008 na odvolanie žalobkyne rozsudok okresného súdu potvrdil a v časti náhrady trov konania ho zmenil tak, že žalovanej priznal náhradu trov konania v sume 69 056,-- Sk. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že súd prvého stupňa úplne zistil skutkový stav veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Stotožnil sa aj s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a z dôvodov ich správnosti na ne odkázal.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala včas dovolanie žalobkyňa. Navrhla rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uviedla, že prvostupňový súd ako aj odvolací súd pri ustálení skutkového stavu nevzali do úvahy výpovede viacerých svedkov (svedka K., B. a svedkyne R.), a aj ďalšie súdom prvého stupňa vykonané dôkazy, čo viedlo k tomu, že súdy dospeli k nesprávnym úsudkom a následne aj k nesprávnemu právnenému posúdeniu veci. Namietala tiež, že odvolací súd rozhodol nesprávne aj v časti náhrady trov konania.

Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že navrhuje dovolanie žalobkyne ako nedôvodné zamietnuť. Zároveň žiadala žalobkyňu zaviazať k náhrade trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal účastník konania, skúmal predovšetkým jeho prípustnosť. Dospel pritom k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V preskúmvanej veci žalobkyňa napadla dovoláním rozsudok odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (§ 219 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 ods. 2 a ods. 3 O.s.p.

Rozhodnutiu odvolacieho súdu nepredchádzalo rozhodnutie dovolacieho súdu obsahujúce právny názor v tejto veci. Preto dovolanie podľa § 238 ods. 2 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejedná sa ani o rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Dovolanie nie je preto prípustné ani podľa § 238 ods. 3 O.s.p.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j., či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nepodania návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom).

Vady uvedené v tomto ustanovení žalobkyňa v dovolaní výslovne nenamietala a ani dovolací súd nezistil, že by konanie pred odvolacím súdom trpelo niektorou z nich. Dovolanie v tejto veci preto ani podľa § 237 O.s.p. prípustné nie je.

Pokiaľ dovolateľka namietala, že odvolací súd nesprávne právne vec posúdil, treba uviesť, že uvedená námietka nespôsobuje existenciu vady v zmysle § 237 O.s.p. Námietka účastníka konania, ktorou vytyka súdu existenciu omylu pri aplikácii práva, treba považovať za dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., ktorý však sám osebe prípustnosť dovolania nezakladá. Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania za predpokladu, ak je toto prípustné, nie však dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

Pre úplnosť treba dodať, že pokiaľ žalobkyňa napáda dovolaním aj výrok rozsudku odvolacieho súdu o trovách konania, tento výrok sa síce stáva súčasťou výroku rozsudku, ale nestráca povahu rozhodnutia vydaného vo forme uznesenia (§ 167 ods. 1 O.s.p., v spojení s § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p.). Vzhľadom na túto povahu rozhodnutia odvolacieho súdu treba prípustnosť dovolania žalobkyne smerujúceho proti výroku o trovách konania

posudzovať podľa ustanovení § 239 O.s.p., ktoré upravujú prípustnosť dovolania proti uzneseniu. V treťom odseku tohto zákonného ustanovenia sú však vymenované prípady, ktoré vylučujú prípustnosť dovolania. Jedným z nich je aj uznesenie o trovách konania. Dovolanie proti takémuto rozhodnutiu preto nie je prípustné.

So zreteľom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že dovolanie žalobkyne smerovalo proti takému rozsudku odvolacieho súdu, proti ktorému prípustné nie je (§ 238 ods. 2 a 3 O.s.p.) a keďže neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jej dovolanie ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p.) bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

Žalovaná mala v dovolacom konaní úspech, preto jej patrí právo na náhradu trov konania proti žalobkyni, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalovanej v dovolacom konaní síce vznikli trovy právneho zastúpenia (iné trovy zo spisu nevyplývajú), ktoré jej však neboli priznané, lebo advokát žalovanej tieto trovy nevyčíslil (§ 151 ods. 2 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17. februára 2010

JUDr. Ladislav Górasz, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová